

Kázeň – **zbor. vzdelávanie** (Obrana viery), Bratislava (NK), 9. 2. 2025, 8.30/10.00, téma: **Boh áno, cirkev nie?** ES: 365, 288, 216, 222, A 62, epištola: 1. Petra 2, 9 – 10; Efezským 5, 25b – 27; evanjelium: Ján 15, 4 – 5

Modlitba: Pane, otvor naše uši i srdcia, aby sme Tvoje slovo správne pochopili. Daruj nám svojho Ducha, v moci ktorého nezostaneme iba poslucháčmi, ale budeme činiteľmi Tvojho slova, ktorí sa ním riadia v radosti i žiali, vo chvíľach dobrých aj bolestných. Nech Tvoje slovo aj pri nás prinesie hojnú úrodu na Tvoju slávu. Amen.

Židom 12, 2b: „Hľadme na Ježiša, Pôvodcu a Dokonávateľa viery.“

Milí bratia a milé sestry!

Nie je zriedkavý názor: **Boh áno - cirkev nie!** Boh je v poriadku, ale čo ten Jeho pozemský personál! – Nuž, to isté som si vravím, keď sa ráno pozriem do zrkadla...

Keď tí, čo mienia: Boh áno - cirkev nie! ako **dôvody** spomenú **križiacke výpravy**, pri ktorých v mene cirkvi zomrelo mnoho ľudí, **inkvizíciu**, keď v mene cirkvi boli ľudia umučení na smrť, **kolonizovanie krajín**, rozumieme mienke: Boh áno (v Neho verím), ale cirkev nie! Nepotrebujem ju.

Môžeme však veriť bez cirkvi? - Pravdaže! Dokonca všetkému možnému... Platí tu obdoba toho, čo napísal Gilbert Keith Chesterton: „To, že ľudia prestali veriť v Boha,

neznamená, že už neveria ničomu. Naopak, veria čomukoľvek.“

ĽUDIA BEZ CIRKVI MYLNE VERIA VŠELIČOMU, ČO S POSOLSTVOM, KTORÉ PRINIESOL JEŽIŠ KRISTUS, NEMÁ NIČ SPOLOČNÉHO. Napríklad veria, že po smrti prídu automaticky všetci do neba a stanú sa anjelmi. Alebo, že Boh vždy každému všetko odpustí. Alebo, že nie je potrebné chodiť na Služby Božie, stačí na Štedrý večer. Boha predsa môžeme uctievať aj v prírode. Ostatne, ak sú takto zmýšľajúci ľudia dôslední, mali by sa dať pochovať horárovi, nie farárovi...

Vskutku, môžeme veriť čomu chceme, na to nepotrebujeme cirkev. Ibaže... tak si vymodelujeme a budeme **pestovať vlastné nepravdivé náboženstvo, ktoré s biblickým kresťanstvom nemá veľa spoločného.** **MIENKA: „BOH ÁNO, CIRKEV NIE“, JE FALOŠNÁ, NEMÁ BIBLICKÚ OPORU.** Pán Ježiš prisľúbil svoju prítomnosť tým, ktorí sa zhromažďujú v Jeho mene (Mt 18, 20).

KEĎ TÚŽIME SPOZNAŤ biblické kresťanstvo, **Ježiša Krista** a veriť tomu, **ČO PÁN JEŽIŠ UČIL**, k čomu ľudí viedol, **TAK NEMÔŽEME OBÍŠŤ CIRKEV.** Veď k viere sme neprišli sami. Veríme na základe Biblie. **BIBLIA** však **VZNIKLA V CIRKVI, NIE MIMO NEJ.** Stará zmluva (SZ) je Svätým písmom používaným na židovských

bohoslužbách. Nová zmluva je zbierkou spisov určených (spolu so SZ) predovšetkým na používanie na kresťanských Službách Božích - v cirkvi. **Za našou vierou je dlhý reťazec „odovzdávania viery.“ Bez cirkvi minulosti by kresťanskej viery dnes vôbec nebolo.**

Nespochybnujem dôležitosť osobného čítania Biblie a osobných modlitieb. - Sú potrebné, no platí, že **žiadny človek neuverí sám, ani sa sám neudrží vo viere. Viera nie je len subjektívna vec.** Nieкто nám o nej svedčil, smeroval nás k nej.

Reformácia zdôraznila, že každý smie hovoriť priamo s Bohom. Jemu, Stvoriteľovi sveta a Pánovi vesmíru, môže vraviť „Otec“. Odkiaľ to vieme? - Prostredníctvom cirkvi, ona nám v Biblii (Písme svätom SZ i NZ) odovzdala, čo nám umožnil Pán Boh: že ho smieme oslovovať „Otec“.

Cirkev prijala ako dar Božie slovo. Ono je svetlom pre našu životnú cestu (Žalm 119, 105). V ňom spoznáваме seba, svet i Boha. To svetlo nevyprodukuje sami zo seba. Je to svetlo Kristovo. Osvetľuje našu cestu, ktorá by bez neho zostala len scestím. Kristovo svetlo nachádzame práve v cirkvi, predovšetkým na Službách Božích.

Evanjelium - zvesť o Božom odpustení, o spáse šíri, ľuďom odovzdáva cirkev. Prečo? Pretože Ježiš to tak chcel. On poveril veriacich v Neho, aby šírili vieru ďalej, krstili, vyučovali,

zvestovali odpustenie hriechov, modlili sa za chorých, slávil Večeru Pánovu (J 20, 21 - 23; Mt 28, 19 - 20; 1Kor 11, 23 - 26; Jk 5, 14 - 16). **Večeru Pánovu si neprisluhujeme sami, prijímame ju v cirkvi - v spoločenstve veriacich v Krista.** Ani pobožkať na líce sa nemôžeš sám... **Večera Pánova nás chráni pred myšlienkou: BOH ÁNO, CIRKEV NIE. JE TO MYŠLIENKA BIBLII CELKOM CUDZIA.** Prisluhovaním Večere Pánovej nám cirkev pomáha nestratiť zo zreteľa, že **nie pomsta, ale vyznanie viny a odpustenie, sú základom kultúry ku ktorej patríme.**

Spomenuli sme bolestné veci z dejín cirkvi. Nechceme ich bagatelizovať. Potrebné je však **UVÁŽIŤ AJ TO Kladné, čo kresťanstvo prinieslo svetu.*** To, ako kresťanstvo v pozitívnom zmysle zmenilo svet, napr. že malo vplyv:

- na zmenu životov ľudí k lepšiemu cez evanjelium,
- na posvätnosť ľudského života, - na dôstojnosť žien,
- na charitu a súcit, - na vznik ústavov zdravotnej starostlivosti,
- na vzdelanie, - na hodnotu práce a slobodu podnikania,

- na základy vedy, - na slobodu a spravodlivosť pre všetkých,
- na umenie, architektúru, - na hudobnú a literárnu tvorbu...

Keď myslíme na súčasné sociálne vymoženosti ako nemocnice, školstvo, Červený kríž, reforma väzenstva, domovy detí (sirotince), zrušenie otroctva, práce malých detí atď. - väčšinu z týchto dobrých záležitostí iniciovali a presadili kresťania. Nespomíname to, aby sme chválili seba, ale ako zopár podnetov pre tých, ktorí odmietajú cirkev, aby neboli vo svojom posudzovaní jednostranní.

Napriek mnohým chybám cirkvi, by bez nej svet nebol lepším miestom. Dobro, ktoré kresťania konajú, je ovocím - prirodzeným dôsledkom živého vzťahu s Kristom: *„Milosťou ste spasení skrze vieru. A to nie sami zo seba; je to dar Boží; nie zo skutkov, aby sa nikto nechválil. Ved' sme Jeho dielo, stvorení v Kristovi Ježišovi na dobré skutky, v ktorých nás Boh už prv us pôsobil chodiť.“* (Ef 2, 8 - 9)

Zaiste, žiadny kresťan nie je dokonalý. Ako kresťania uznávame svoju hriešnosť - to, že nevyhnutne potrebujeme Božie odpustenie. Vedomí si toho, **ORIENTUJEME ĽUDÍ NA PÁNA JEŽIŠA KRISTA, NIE NA JEHO NEDOKONALÝ POZEMSKÝ PERSONÁL.** Učíme ich „**hládiť na**

Ježiša, Pôvodcu a Dokonávateľa viery“ (Židom 12, 2b).

Je faktom, že cirkev neraz stála na nesprávnej strane. Tiež, že je rozdelená na mnoho skupín, z ktorých každá verí, že je tou najsprávnejšou formou kresťanstva. **Koho máme na mysli, keď hovoríme o Kristovej cirkvi? Čo je to za cirkev, ktorú založil a poslal do sveta Ježiš? - BIBLIA HOVORÍ O CIRKVI AKO O „KRISTOVOM TELE“, KTORÉHO HLAVOU JE KRISTUS.** Obraz „Kristovho tela“ ukazuje, že telo sa nedá rozdeliť na niekoľko životaschopných telies a že doň buď patríte, alebo nie. **Udy oddelené od tela sú mŕtve. Cirkev je Ježišovou myšlienkou, Jeho pastoračným plánom.** On nenecháva svoje stádo napospas náhodám dejín, či nestálosti ľudí.

Cirkev netvorí iba farári a biskupi. Do cirkvi patrí každý, kto je pokrstený a verí Ježišovi. Je začlenený do Kristovho tela.

Môžeme teda povedať: „Boh áno, cirkev nie“? **Môžeme nasledovať Boha po úplne inej ceste, než po akej kráča Jeho cirkev? AK NAOZAJ CHCEME PATRIŤ JEŽIŠOVI, PRETOŽE JE PRE NÁS DÔLEŽITÝ, NEMÔŽEME ODMIETNUŤ JEHO CIRKEV.**

Kresťanstvo nie je sólo jazda, povolanie pre osamelých jazdcov, ale spoločenstvo bratov a sestier vo viere - tých, ktorých Kristus prijal. Bez

nich by sme boli rýchlo stratení. **Jeden kresťan potrebuje druhého, aby sa vzájomne podopierali na ceste k večnému životu. Keď sa stane, že ktosi je v kríze, zažije nejaký pád, môže byť smutný, ale nikam ho to neposunie. Potrebuje druhého, ktorý mu pomôže. Kto ho opäť nasmeruje k Ježišovi.**

Čo keď sme z cirkvi sklamaní?

Sklamania z cirkvi môže najlepšie liečiť opakované zažívanie kladných skúseností s cirkvou. Spomeňme spomenutých **kresťanov činu** – zakladateľa sirotincov George Müllera, Friedricha von Bodelschwingha (slúžil duševne chorým), Mathildú Wrede (pomáhala väzňom), sestry Royové, Máriu Raffajovú a iných, ktorí sú príkladom viery činnej skrze lásku.

Čestný človek si prizná, že sám nielen zažil sklamanie z cirkvi, ale druhým aj spôsobil sklamanie. Bolo by ľahšie, keby sme mohli povedať, že zlé svetlo na cirkev vrhajú len pokrytci a formálni kresťania, tí čo nie sú skutočne znovuzrodení. Ale nie je to tak. **Aj najúprimnejší kresťan z času na čas zlyhá a spôsobí druhému bratovi/sestre sklamanie.**

Sklamanie z cirkvi je vždy sklamaním z konkrétnych ľudí. Ak budeš v cirkvi pozeráť len na ľudí, po čase budeš znechutený. Čestne sa pýtaj: **NA ČOM, NA KOM SA ZAKLADÁ TVOJA**

VIERA? STOJÍ NA ĽUĎOCH ALEBO NA BOHU - KRISTOVI, JEHO SLOVE?

Ak hľadáš dokonalé spoločenstvo, stane sa nedokonalým, keď sa k nemu pridáš. Keď hľadáš miesto bez sklamaní a zranení, to bude až v nebi. JEDINÉ MIESTO, KTORÉ MÔŽEŠ SKUTOČNE TROCHU ZMENIŤ, JE TVOJE VLASTNÉ SRDCE. Druhých ľudí nezmeníš.

„Hľadme na Ježiša, Pôvodcu a Dokonávateľa viery“ (Židom 12, 2b). Cirkev je Jeho projektom. **Učíme sa v nej navzájom prijímať sa so svojimi kladmi i slabosťami, ako nás v láske prijal Kristus.** Cirkev nám ukazuje cestu k zmysluplnému životu tu, v časnosti, i cestu k večnému životu. **Vedie nás k viere v Spasiteľa Ježiša Krista. Táto viera je jediný, skutočne spoľahlivý most, ktorý nás prevedie z časnosti cez priepasť smrti do večnosti.** Nebo nie je súkromný bungalov či privátna planétka, na ktorej si bude každý užívať šťastie pre seba, ale veľká hostina, kde sa ľudia stretávajú a vzájomne sa tešia z Božej lásky (L 14, 16nn; 13, 29; Mt 22, 1nn). **Nebo i cirkev sú spoločenstvom.**

Keď milujeme Boha, Spasiteľa Ježiša Krista budeme sa snažiť páčiť sa Mu a konať, čo je Jemu milé. Budeme Mu chcieť patriť, **nie povýšenecky sa odvracať od tých členov Kristovho tela,**

ktorí nie sú vo svojej viere na našej vlnovej dĺžke alebo nás uvádzajú do rozpakov. AK MILUJEME KRISTA, BUDEME SA RADOVAŤ I TRPIEŤ S CIRKVOU - KRISTOVÝM TELOM. Budeme „HLADIETĚ NA JEŽIŠA, PŔVODCU A DOKONÁVATEĽA VIERY“ (Žid 12, 2b).

Nepovieme: „Boh áno, cirkev nie!“ **Amen.**

S použitím: *Antworte na oft gestellte Fragen (Wie führe ich einenen fragenden Menschen zu Jesus?)*, myšlienok Andreasa Wahlen, Mareka Řičana, Andreasa Theurera, Ondreja Kolárovskeho, Joela Rumla, Philipa Yanceyho Jiřího Grubera: **Martin Šefranko, evanjelický a. v. farár**

* O tom, ako kresťanstvo zmenilo svet, pozri viac v textoch Mareka Řičana v časopise **Evanjelická Bratislava 2012**):

č. 1-2/2012, jún, s. 40 - 46

http://ecavba.sk/cms/uploaded/2514_attach_EB_1_2_2012.pdf

č. 3-4/2012, september, s. 42 - 47

http://ecavba.sk/cms/uploaded/2561_attach_EB_3_4_2012.pdf

č. 5/2012, december, s. 24 - 29

http://ecavba.sk/cms/uploaded/2587_attach_EB_5_2012_text.pdf

Modlitba: Pane Ježiši, ďakujeme Ti za cirkev. Je Tvojou myšlienkou, Tvojím telom. Má byť duchovným domovom, spoločenstvom, rodinou Božích detí. Mnohí sa však cítia zranení, opustení, cirkev sa im stala cudzou. Odpusť nám, čím sme prispeli k nedokonalosti cirkvi. Ty znášaš našu nedokonalosť už stáročia a cirkev si nezavrhol. Otvor nám oči, aby sme videli cirkev Tvojím pohľadom. Ukáž nám, Pane, ako každý z nás môže prispieť, aby sme boli viac takou cirkvou, akú z nás Ty chceš mať. Veľmi potrebujeme Tvoju milosť a pomoc. Prosíme, prebúdzať a pridávať cirkvi pracovníkov pre rôzne oblasti služby v Tvojom diele. Daj, nech hľadáme na Teba, Pane

Ježiši, ktorý si Hlavou cirkvi, Pôvodcom a Dokonávateľom našej viery. Amen.